Echoes of Life at

Mar Sleeva Medicity Palai

The Mar Sleevan

MAR SLEEVA®
medicity palai

A Temple of Health

PATIENT SAFETY & QUALITY OF CARE
NABH
ACCREDITED

Table Of Contents

05 Message from the Founder & Patron

06 Message from the Managing Director & CEO

07 From The Chief Editor's Desk

08 Management Team

09 A Tribute of Gratitude and Respect

10 The Echoes Of a Soldier

12 Sustainability and Environment: Our Collective Responsibility

14 ശീലം

15 പൂവിന്റെ സ്വപ്നം

16 അവയവദാനം

Table Of Contents

19 The Language of Leaves
The Language I Hear The Leaves Never

20 The Island of Lost Things

22 A day of days

26 The Launch

29 Proud Moments

32 Annual Strategic Concourse 2025

33 Champions in scrubs, Legends on Field
Our Cricket Team

36 Happy Independence Day

38 Mars Felicitas: A Celebration of
Arts & Togetherness

39 Onam

Table Of Contents

40 Christmas

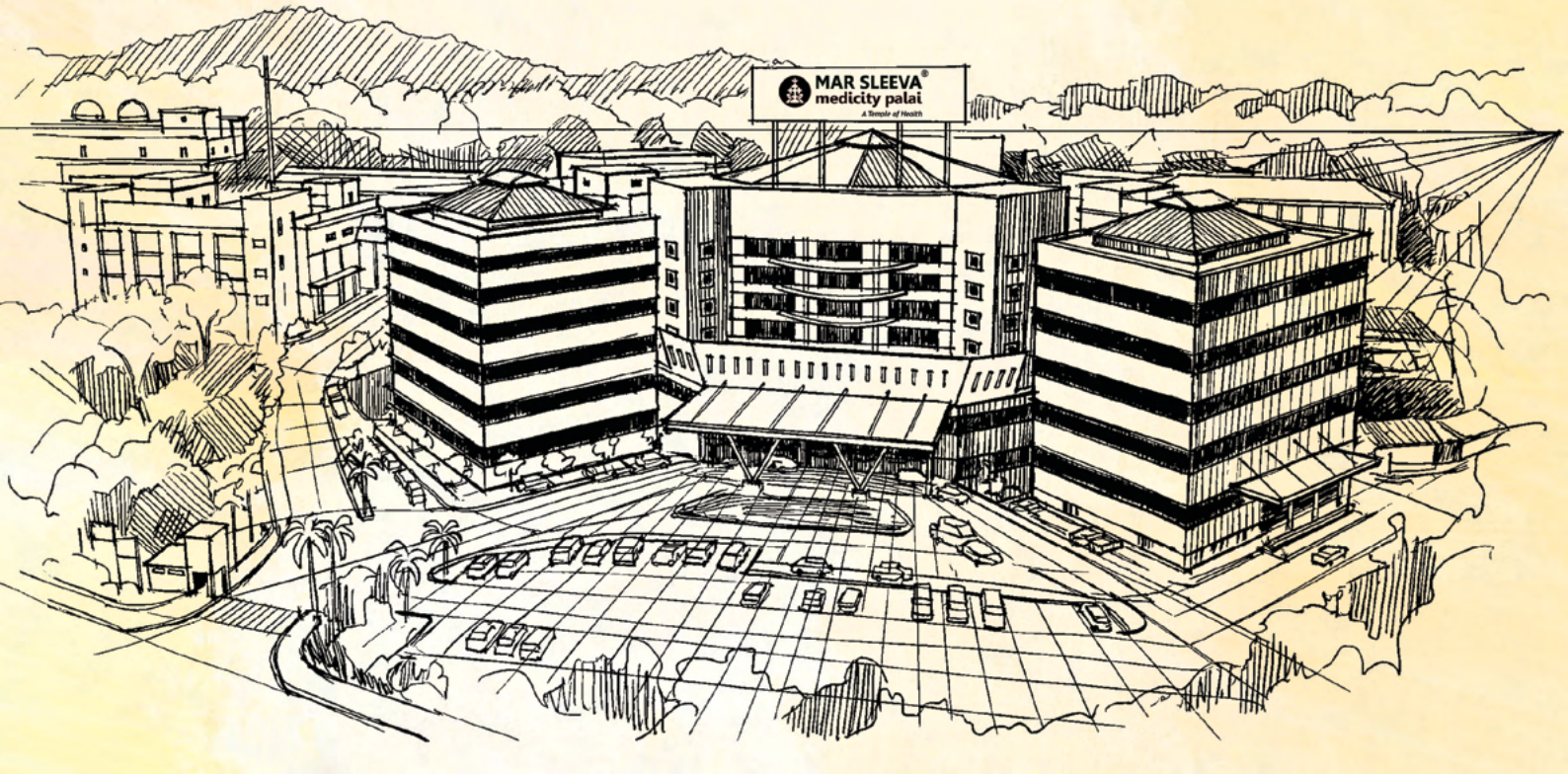
42 Nurses Day

43 Excellence Through Education & Training

44 Mars Felicitas 2025

47 Appreciations

51 Thank You

Message from Founder & Patron

Dear Staff and Contributors,

"Let the word of Christ dwell in you richly, teaching and admonishing one another in all wisdom, and singing psalms and hymns and spiritual songs, with gratitude in your hearts to God." (Colossians 3:16)

I'm delighted to share Mar Sleevan, a special edition of e-magazine with you, showcasing the vibrant talents of our hospital staff. The competition brought forth an outpouring of inspiring articles, stories, and poems, reflecting God's love and our mission to serve. This event highlights Mar Sleeva Medicity Pala's commitment to nurturing creativity, compassion, and community among our team.

Through such events, we strengthen our bond as a family, fostering an environment where faith, care, and innovation thrive. Our hospital continues to touch lives, offering hope and healing to those in need.

"For we are God's handiwork, created to do good works, which God prepared in advance for us to do." (Ephesians 2:10)

Congratulations to all participants and winners! May this e-magazine inspire and uplift you, reminding us that our work is a reflection of God's love and service to humanity.

Bishop Mar Joseph Kallarangatt
Bishop of Palai

Message from the Managing Director & CEO

Dear Marsleevans,

With gratitude and pride, I am delighted to share that we have completed another successful year marked by resilience, growth, and achievement. Despite the many challenges faced over the past year, our collective strength and teamwork enabled us to move forward with confidence. These accomplishments would not have been possible without the unwavering dedication and commitment of each member of our hospital.

At Mar Sleeva Medicity, Palai, our people remain the driving force behind our success. Our passion for delivering meaningful and measurable impact in patient care continues to inspire excellence. The milestones we have achieved over the past year stand as a testament to our shared vision and commitment.

I am pleased to note the release of the third edition of "The Mar sleevan" which provides an excellent platform to showcase the creativity, talents, and achievements within our organization. I extend my heartfelt congratulations to the HR team for their dedicated efforts in bringing out this edition successfully, along with my sincere appreciation to all contributors who made this publication possible.

As we look ahead, we will continue to embrace technological advancements and strengthen medical expertise to reach new heights as a trusted centre of excellence in patient care.
May God continue to bless our efforts and guide us in the journey ahead.

Rev. Fr. Mathew Thekkel MA, PGDHA
Managing Director & CEO

From The Chief Editor's Desk

It gives me immense pleasure to present this edition of our hospital's e-magazine. This publication reflects the very spirit and pulse of Mar Sleeva Medicity, capturing the dedication and commitment that define our institution.

Healthcare extends far beyond treatment—it is about people, their stories, resilience, and a commitment to continuous learning and improvement.

This edition brings together a diverse collection of writings, achievements, and celebrations that highlight the tireless efforts of our team. It also serves as a platform to commemorate milestones and recognize the invaluable contributions of every individual who forms the backbone of our organization.

I extend my sincere gratitude to all contributors, editors, and readers who have made this initiative possible. Your enthusiasm and support continue to inspire and propel us forward.

Together, we are shaping the future of healthcare—through every patient we care for and every life we touch. Let us continue this journey with compassion, excellence, and a shared vision for delivering the highest standards of care.

Rev. Dr. Joseph Karikulam
Associate Director-
Human Resources, Nursing & Academics
Chief Editor

Management Team

Rev. Fr. Mathew Thekkel MA, PGDHA

Managing Director & CEO

Rev. Fr. Jose Keeranchira

Associate Director - Hospital Operations, Projects, Legal & Liaison

Rev. Dr. Joseph Karikulam

Associate Director - Human Resources, Nursing & Academics

Rev. Fr. Gervasis Anithottathil

Associate Director - Finance & Materials

Rev. Fr. Mathew Chennattu

Associate Director - AYUSH

Rev. Fr. Mathew Thuruthippallil

Associate Director - Branding and Healthcare Promotions & IT

Chaplains

Rev. Fr. Augustine Kozhuppankutty

Chaplain

Rev. Fr. Augustine Perumattathil

Chaplain

Rev. Fr. Thomas Vettukattil

Chaplain

A Tribute of Gratitude and Respect

Msgr. Dr. Joseph Kaniyodickal
Former Managing Director

Rev. Fr. Augustine Koottiyaniyil
Former CEO

Rev. Dr. Emmanuel Parekkattu
Former Director- Finanace & Materials

With deep appreciation and heartfelt gratitude, we honor the remarkable service and leadership of our esteemed Managing Director, CEO, and Director – Finance & Materials, who concluded their distinguished journey with Mar Sleeva Medicity in 2026.

Their tenure has been marked by unwavering dedication, visionary leadership, and a profound commitment to excellence. Through their guidance, Mar Sleeva Medicity has grown not only in scale but in purpose—strengthening its mission to provide compassionate, quality healthcare to the community.

Together, their collective contributions have left an indelible mark on the institution, shaping its values, strengthening its systems, and uplifting its people.

As they move on from their formal roles, we extend our sincere thanks for their invaluable service. Their legacy will continue to inspire us, and their impact will be felt for years to come.

We wish them continued success, good health, and fulfillment in all their future endeavors.

With gratitude and respect,
Mar Sleeva Medicity Family

THE ECHOES OF A SOLDIER..

Very often in the gentle settings of infirmary, we encounter stories that do not need loud words. They arrive quietly- in the eyes of a patient, in the firmness of a handshake or in the silence between breaths. Amidst all these, the echoes of a soldier are the most profound.

A soldier's life is defined not only by the battles he fought but by the quiet strength carried long after the war is over. The discipline, resilience and quiet dignity remain- even in the final chapters of life. I met a veteran last day. His scars from injuries during encounters are signatures that still remind him of the most touching moments in his life. He never spoke about his service.

Yet, his posture was upright, his words measured and his gratitude immense. Even in pain, he worried more about the comfort of his family than his own suffering. When life slows and reflections deepen, true strength of a soldier often shines even brighter in the peaceful surrender to life's natural course.

That is the echo of a soldier- courage without announcement and sacrifice without expectation. The echoes are not just the sounds of battle, but the whispers of sacrifice, courage to stand as guardians of peace at the cost of their own comfort and unwavering commitment to the task for the nation. Even when the uniform is folded and the battlefield falls silent, their bravery continues to echo in the peace we enjoy every day.

I learned that healing is not always about curing.

Sometimes, it is about honoring a life lived with purpose. While caring for them, we witness resilience shaped by years of service. Their sacrifices extend beyond themselves- touching their buddies, the most near and dear ones miles away and generations who live in the peace they helped secure.

The echoes of a soldier are heard in quiet bravery, in acceptance and in the grace with which they face life's final journey. These echoes remind us that dignity is the greatest form of healing and compassion is the finest tribute we can offer.

A soldier may lay down his arms but the memories remain vivid. Long after the soldier rests, the echo remains. They march through time unspoken - in the freedom we breathe, in the lives they protected and in the legacy they leave behind. A soldier's echo never fades – it lives in you and me

Air CMDE (DR) Pauline Babu (RETD)

Chief of Medical Services,

HOD & Sr. Consultant

Plastic & Reconstructive Surgery.

Dr. Jyothish Raj
Consultant - General Medicine

Sustainability and Environment: Our Collective Responsibility

"The world is one. We are its varied forms."

Modern human life has developed over the past three hundred years to such a degree that, on average, humans strive for comfort, nature and natural resources have to be utilized to such limits that wasnt explored or even compromised by the generations of humans that lived before us. Often, the limits of mindlessly exhausting the nature around us have soared to epic proportions that few if not many environmentalists have already declared that the world, the natural world as we know it today might run out of itself in another few hundred years. Hence the need for the spread, adoption and consummate practice of this idea of sustainability. In many ways, the existence of human civilization all across the planet will depend on our ability to achieve a sustainable way of approach to environmental resources.

Since the dawn of civilization on this planet, we have passed through various stages of development.

The key milestones being: Introduction of weapons and tools to hunt and survive

The discovery, control and mastery of fire
Our ability to domesticate wild animals and form an ecosystem of human–animal co-existence, mostly for our benefit

Our discovery of agriculture and farming livelihoods, hamlets, tribes and villages eventually made way to art, culture, cuisines and further to what we call human civilization.

But, during all these major transformations, humans have had a natural ability to maintain the balance of the nature around them. And, even more importantly, when there was any risk of nature being exploited too far, it had its own way of corrections – what humans have experienced as famines, plagues and humans at odds with each other through wars.

But, as we turned towards the seventeenth century, with the rapid spread of the Industrial Revolution, the limits of human pressure over its environment went leaps and bounds above any levels in the whole of human history. By the end of the nineteenth century, we had burned half of any available coal that we had on the entire planet.

And during the wake of post world war expansions, we ran into the indiscriminate use of petroleum oils and other fossil fuels, not to mention the billions of buildings made, offices built, factories that ran, thrived and then burned to the ground. All this has turned the planet, the only one with any life that we have, to a burning inferno.

During the last quarter of the twentieth century, many countries, especially in western Europe and North America identified the legitimate risk that we were facing as a species because of the unscrupulous use of the resources. Forums, consortiums, pacts and policies in all shapes and forms were made, campaigns started, the United Nations, the apex forum for international matters, decided that the rate at which the human exploitation was ongoing cannot be let so. But with rising population, an ageing humanity that lives well beyond its seventies and eighties, we needed alternative ideas to power our growth and expansion.

Internationally, it has been recognised that forming laws and policies in one part of the world alone will not help in creating and maintaining sustainability across the globe, whatever happens on one side of the world will eventually find its way to impact the other side too. And by the principle of the "Butterfly effect", small changes, positive or negative, on the environment will affect greatly on other regions that may have little to do with the original cause.

As we have reached such levels of connectivity across the globe, it has become a duty of every country, every province, city, council and even residential units to implement policies and practise what can be called "The Art of Sustainable Living".

A vast amount of public funds have already been used in creating awareness, motivation and support of communities to implement sustainable methods of living and working.

The key practices could be summarised as:

Forming a culture of recycling.
Building residential units and commercial spaces with gentle regard towards the ecology of the region.
Reducing the use of fossil fuels in transport and businesses and moving toward renewable sources of energy.
To adopt a near-zero wastage and carbon-zero policy in manufacturing and retail.

All these are essential milestones in the greater goal of transforming humans to be a species that take care of itself and at the same time be aware of the impact of its existence on the nature and environment around it.

Unless we have a way of shape-shifting or man transferring the entire humanity to another planet as resourceful, pro-life and beautiful as this earth, it is our greatest duty to educate ourselves, ensure the maintenance of the planet's stability and ability to heal itself, so that it continues to nourish us like the loving mother it has always been.

Without further delay, there is an urgent need for a call to action across every society and culture to implement everything that will help us in building a harmonious, sustainable & free earth.

As the great thinker, philosopher and polymath Apinoya said,

"Though there are millions and billions of life forms, but it's the same air, water and sense of vitality that flows through each."

Layamol mathew
Sr. Remedial Therapist

ശീലം

എന്റെ ചെരുപ്പ് പൊട്ടീന്നാ തോന്നുന്നേ....അമ്മാതിരി ഓട്ടം ഓടീട്ടാ ഈ ബസ്സൊന്നു പിടിച്ചേ.....

നീ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞോ.... സീറ്റ് കിട്ടുവോടീ..... ഇരുന്നാൽ എന്റെ ബാഗും പിടിക്കണെ..... ഒരു വിധം പെട്ടിസീറ്റ് ഒപ്പിച്ച് ഞാനും നീലിമയും ഇരുന്നു. പതിവു പോലെ സാമ്പ്രാണിയും, ചന്ദനവും, ഒക്കെ കലർന്ന ആ മണം ബസ്സിന്റെ എതിർഗതിയിൽ പരക്കുന്നുായിരുന്നു. എന്നാലും എന്തോ ഒരു കുറവുല്ലോടി..... ദാ, ഇതൊക്കെ നോക്കാനാർക്കാ നേരം..... നീ ബുക്കുതുറന്നിരിക്കാതെ വായിക്കാൻ നോക്കു നീലി.... ഞാനവളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. ബസിലുള്ളവരെല്ലാം ഇന്നലത്തെതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തരല്ല. വേഷവിധാനങ്ങളിൽ മാത്രമെ മാറ്റമുള്ളൂ. ഡ്രൈവറും കക്ടറും അവരുതന്നെ, അവർക്ക് വേഷഭൂഷാദിയിലുമില്ല മാറ്റം. ദൈവങ്ങളുടെ അടുത്ത്..... ഇല്ലെടി.... മുല്ലമാല ഇന്നില്ല. നീ പറഞ്ഞതു ശരിയാ.... ബസ്സ് തിരുവിതാംമേട് കഴിഞ്ഞ് തിരുമക്കര പള്ളി എത്തുമ്പോൾ നല്ല മുല്ലപ്പൂവിന്റെയും, ജമന്തിയുടെയും പൊതിയാനുള്ള വാഴയിലയുടെയും ഒക്കെ ഒരു മണം ഇങ്ങുവരും. ഈ ഓണത്തിന് ഞാൻ അവരുടെ കയ്യീന്നു 2 മുഴം മുല്ലമൊട്ട് മാല വാങ്ങുന്നുണ്ട് ഇന്നലെക്കൂടി ഞാൻ നീലിയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്ക് ടിക്കറ്റെടുക്കേണ്ട ഒരു മുഴം ബസ്സിലെ ദൈവങ്ങൾക്ക് കൊടുത്താൽ എത്രദൂരം വേണമെങ്കിലും യാത്രചെയ്യാം. അതു നല്ലതാ... പാവല്ലെ... ഈ വയസ്സിലും അവരതുചെയ്യുന്നുല്ലോ. ഞാൻ ഡ്രൈവറുടെ സീറ്റിനു പിന്നിൽ നോക്കി. കുട്ടയില്ല.. കക്ടറുടെ സീറ്റിലും നോക്കി... ഇല്ല... ഇന്നലെ ഞാൻ കുട്ട എടുക്കാൻ സഹായിച്ചപ്പോൾ അവർ ഒന്നു ചിരിച്ചു..... എന്റെ മുത്തശ്ശിടെ പ്രായം കാണും.... വീട്ടിലാരൂല്ലെ ആവോ..... അവരെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ ഇന്നിപ്പോ എനിക്ക് മിസ്സായത് ആ മുല്ലമാലയുടെ അഭാവമാണ്.... ആരോടാ ഇപ്പോ തിരക്കാ..... ആരോടും മിണ്ടാറില്ലല്ലോ.... നാളെ കാണും.... ചിന്തകൾക്ക് കെട്ടിട്ട് കോളേജ്.....കോളേജ്..... എന്ന വിളിയിൽ ചാടിയെണീട്ട് ഇറങ്ങി..

നാളെ ഞാൻ കാന്റീനിന്നാ കഴിക്കുന്നെ.... അമ്മയൊക്കെ ചേച്ചീടടുത്ത് പോകും. നീയോ? നീലി ചോദിച്ചു. ഞാനും വരാം. ഉച്ചയൂണിന്റെ നേരത്ത് അവർ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പൂമാല കണ്ടില്ലല്ലോ എന്നു ഞാനവളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പൂവിൽക്കുന്ന അമ്മ ബസ് മാറീട്ടുാവും.... എന്നാ പോക്കാ അവൻമാരുടെ. അവരു കേറാനും ഇറങ്ങാനും പാടുപെടുന്നതുകൊ് ബസ്സ് മാറിക്കാണൂന്നെ... നീലി പറഞ്ഞു.

ചില കാഴ്ചകൾ കണ്ണിനിങ്ങനെ ശീലമാകും എന്നാലും, എന്നാലും കാണാതുവുമ്പോൾ അടുത്തത് ശീലമാകും അത്രതന്നെ. ചിന്തകൾക്ക് ഫുൾസ്റ്റോപിട്ട് വൈകുന്നേരത്തെ ബസ്സിനായുള്ള ഓട്ടമായി... ഓടി കിതച്ചെത്തി, ഒരു വിധം പെട്ടി സീറ്റൊപ്പിച്ചു.

"പൂവാങ്ങാനിനി തിരുമക്കരപള്ളിൽ ചവിട്ടിയാൽ മതീടാ.... ക്ലീനറുചേട്ടൻ ഡ്രൈവറോട് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പിന്നെയും ചിന്തയിൽ ഒരു ശൂന്യത.. അവർക്കൊരു സഹായമാവട്ടെനോർത്താ ഞാൻ എന്നും 2 മിനിട്ടുപോയാലും തിരുവിതാംമേടും ഇങ്ങും ചന്തയ്ക്കും നിർത്തി കൊടുത്തിരുന്നെ.... ഇന്നിപ്പോ അതു പൊറയായി.... 40 മിനിട്ടാ ബസ്സു പിടിച്ചിട്ടിതേ.....മിനിട്ടുകൾക്ക് വിലയുള്ള നമ്മളി സഹതാപം പറഞ്ഞ് 10 രൂപടിക്കറ്റ് തരുന്ന ചേട്ടന്മാരുടെ ഉപദേശവും കേട്ടിറങ്ങി തിരിച്ചാ.. വൈകുന്നേരം മുതലാളിക്ക് കണക്ക് കൊടുക്കുമ്പോൾ എന്റെ പിതൃക്കളെ സ്മരിക്കേിവരും... ആരോ 2 പേരിറക്കി, ജനറലാശുപത്രിലോട്ടാ കൊുപോയെ..... ആരും ഇല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. പറച്ചിലും ചോദ്യവുമൊന്നുമില്ല... നാളെ നീ അവിടുന്ന് വാങ്ങിക്കോ..... ഡ്രൈവറുപറഞ്ഞു. നാളെ കാണില്ലേ..? എന്തു സംഭവിച്ചതാ... മനസ്സ് ചിന്തിക്കുന്നതൊന്നും ശരിയാവാതിരിക്കണേ... സ്റ്റെപിറങ്ങുമ്പോഴൊക്കെ മനസ്സിനൊരു കനം..... നടന്നിട്ടും... വീടെത്താത്തപോലെ.....

Saritha T G
Podiatrist
Endocrinology

പൂവിന്റെ സ്വപ്നം

ഇന്നലെയുടെ
വെളിപാടറകളിൽ നിന്ന്
അടർന്നുപോയ
വയലറ്റുപൂവുകൾക്ക്
കവിതയുടെ കർക്കിടകം
ആഘോഷിക്കാൻ
ഒരു മഴത്തോണി
മാത്രം മതിയാകും
എന്നിട്ടും,
ഇരുളുവീണ കടലാഴങ്ങളിൽ
ദിശതെറ്റിയ മത്സ്യകന്യകകളും
കാലം തെറ്റിപൂത്ത
ചെമ്പകമരങ്ങളും
അതിഗാഢ നിദ്രയിൽ
നിന്നുണരാത്ത മഴക്കാടുകളും
അവയുടെ,
സ്വപ്നങ്ങളിൽ പടർന്നിറങ്ങി.

ചില നേരങ്ങളിൽ,
മേഘപ്പടർപ്പുകളിൽ
മഴനൂലുകെട്ടിയും,
അതിഥികളുറങ്ങാത്ത വീടിന്റെ,
ഉമ്മറപ്പടികളിൽ –
നനഞ്ഞപൂപ്പാത്രങ്ങളിൽ –
ചന്ദനഗന്ധം നിറച്ചും,
നിറഭേദങ്ങളുടെ,
തേർചക്രമുരുണ്ട
ഒറ്റവരി പാതയിൽ,
നിശാശലഭങ്ങളായ്
ഒളിച്ചുകളിച്ചും,
വർഷകാല രാത്രികളിൽ,
ആരോ മറന്നുവച്ച
ഒരു, മഴപ്പാട്ടിൽ
അവരുടെ, സ്വപ്നങ്ങൾ
പൂത്തുനിന്നു.....

Dr. Sareesh Kumar M K
Senior Consultant and Head
Neurosurgery & Spine Surgery

അവയവദാനം

പ്രതിസന്ധികളും !
പരിഹാരമാർഗങ്ങളും !

" അന്യ ജീവനുതകി സ്വജീവിതം ധന്യരാക്കുമല്ലേ വിവേകികൾ "

അന്യരുടെ ജീവനുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവിതത്തെ മാറ്റി വയ്ക്കുന്നവരാണ് വിവേകികൾ എന്ന് കവി പാടിയത് വെറുതെ ആയിരുന്നില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരണത്തിനുശേഷവും മറ്റുള്ളവർക്കായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നവരുടെ ജീവിതമാണ് ഏറ്റവും ധന്യം. മരണശേഷം എങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ മറ്റുള്ളവർക്കായി സഹായം ചെയ്യുന്നത് ? ആ മഹത്തായ കർമ്മമാണ് അവയവദാനം. ജീവൻ ശരീരത്തിൽ നിന്നു വേർപ്പെട്ടുപോയ ശേഷം മണ്ണായി തീരേ അവയവങ്ങൾ അത്, കണ്ണോ, കരളോ, ഹൃദയമോ, വൃക്കകളോ, കൈകാലുകളോ എന്തുമായികൊള്ളട്ടേ, അതില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അത് ലഭിക്കുമ്പോൾ ആ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം തളിരിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മരണശേഷവും വേറൊരാളിലൂടെ അയാൾ ജീവിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടും ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ അവയവങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവയവങ്ങൾ കിട്ടാതെ രോഗാതുരമായ ജീവിതങ്ങളോടെ അവർ മരണത്തിലേക്ക് നടന്നു പോകുന്നു. എന്തുകൊാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്? നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ വൃക്കരോഗം വന്ന 800 ഓളം കുട്ടികൾ അവയവങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കണക്ക്. രണ്ടു തരത്തിലാണ് അവയവദാനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേയും മരണാനന്തരവും വൃക്ക, കരൾ തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ദാനം ചെയ്യാമെങ്കിലും ഹൃദയവും ശ്വാസകോശവും, കണ്ണുകളുമൊക്കെ മരണാനന്തരമേ ദാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

എന്നാൽ മരണാനന്തരമുള്ള അവയവദാനം ഒരു 10 വർഷം മുൻപുായിരുന്നതിനേക്കാൾ കേരളത്തിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതിനു കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം സമൂഹത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ചില ധാരണകളാണ്. അതിൽ ഭൂരിപക്ഷവും തെറ്റുദ്ധാരണകളാണ് എന്നതാണ് സത്യം.

സമൂഹത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ തെറ്റുദ്ധാരണകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളവരെ ഡോക്ടർമാരും ആശുപത്രികളും മറ്റു ലോബികളും കൂടി മരണത്തിലേക്ക് തള്ളിവിട്ട് കൊലയ്ക്കു കൊടുക്കുകയും പിന്നീട് ആ അവയവങ്ങൾ കച്ചവടം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ധാരണ തികച്ചും ബാലിശമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണത്. ഗുരുതരമായ രീതിയിൽ തലച്ചോറിന് അപകടം വന്നവരോ അല്ലാത്ത രോഗങ്ങളോ വന്ന് ഇനിയും തിരിച്ചു വരാനാവാത്തവിധം തലച്ചോറിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചവരെയുമാണ് മസ്തിഷ്ക്കമരണം വന്നവരെന്ന് നമ്മൾ വിളിക്കുന്നത്.

അത് സ്ഥിരീകരിക്കാതെ അവയവദാനം ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രശ്നമായി കാണുന്നത് ചില സമുദായങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ആളുകൾക്ക് അംഗഭംഗം വന്നാൽ മരണശേഷവും സ്വർഗത്തിൽ അവർ അപൂർണ്ണരായി തന്നെ കഴിയേ വരും എന്ന വിശ്വാസം. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലും ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് തന്നെ ആശ്ചര്യജനകമായ കാര്യമാണ്.

പിന്നെ വേറൊരു കാര്യം ആളുകളെ മരണാനന്തര അവയവദാനത്തിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കുന്നത്, വളരെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആശുപത്രി ചെലവുകളാണ്. അവയവദാനം മരണശേഷം നടക്കണമെങ്കിൽ രോഗിക്ക് ചെലവു വരുന്ന അവസ്ഥകൾ വന്നാൽ അത് ആ കുടുംബത്തിന്റെ തന്നെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യം ആണല്ലോ? വേറൊരു പ്രശ്നം സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങളും സർക്കാർ ആശുപത്രികളും അവയവദാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന തണുപ്പൻ സമീപനങ്ങളാണ്. ഇതു മൂലം പ്രൈവറ്റ് ആശുപത്രികളിൽ മാത്രമേ കേരളത്തിൽ അവയവദാനത്തിന്റെ പ്രയോക്താക്കളും ഉപഭോക്താക്കളും ആയിട്ട് ഉള്ളൂ എന്ന ധാരണ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായി വന്നിട്ടുമുണ്ട്. മറ്റൊരു പ്രശ്നം സമൂഹത്തിൽ നല്ല ഒരു അവബോധം ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ മരണാനന്തര അവയവ ദാനത്തെക്കുറിച്ച് ബന്ധുക്കളോട് സംസാരിക്കാൻ മടിക്കുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ നിസംഗതയാണ്. എന്തിനാണ് വെറുതെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ചെന്ന് ചാടുന്നത് എന്ന് വിചാരിച്ച് പിന്നോട്ടു മാറി നിൽക്കുകയാണ്. ഭൂരിപക്ഷം ഡോക്ടർമാരും ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ് ഇതിനൊരു മാറ്റം ഉണ്ടാവുക? ഇതിനൊരു പരിഹാരം ഇല്ലേ?

അവയവദാനമെന്ന മഹത്തായ കർമ്മത്തെ പ്രയോജനകരമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ പൊടിക്കൈകളൊന്നും നടക്കില്ല എന്നു വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. കാരണം മരണാനന്തര അവയവ ദാനത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ രൂഢമൂലമായ വിശ്വാസങ്ങളാണ് കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ളത്. അതിനു പലകാരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഡോക്ടർ ഗണപതിയെപ്പോലുള്ളവരുടെ കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളും, ജോസഫ് പോലുള്ള സിനിമകളും ആശുപത്രികളുടെ സുതാര്യമല്ലാത്ത പ്രവൃർത്തികളും ഒക്കെ അതിനു കാരണമായിട്ടു്. അതെല്ലാം മാറ്റി തെറ്റിദ്ധാരണകളില്ലാത്ത ഒരു ലോകം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ മനുഷ്യരും, സർക്കാരും മാറി ചിന്തിച്ചല്ലേ പറ്റൂ!

അതിൽ തന്നെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം

സാമൂഹിക അവബോധം , അവയവ ദാനത്തിന്റെ മഹത്വം, അതിന്റെ ആവശ്യം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ആളുകളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന വിധം മാധ്യമങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുക എന്നതാണ്.

അവയവദാനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന പരസ്യങ്ങളും, സോഷ്യൽ മീഡിയായിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒക്കെ ആളുകളുടെ മനസ് പതിയെ മാറ്റുക തന്നെ ചെയ്യും.

തമിഴ്നാട്ടിൽ അവയവദാനത്തിനുശേഷം ശരീരം സംസ്ക്കരിക്കുമ്പോൾ സംസ്ഥാന ബഹുമതി നൽകിയാണ് സംസ്കാരം നടത്തുന്നത്. നമുക്കും അതു വേണ്ടതാണ്. ബാഹ്യ സമ്മർദ്ദങ്ങളില്ലാതെ മസ്തിഷ്ക്കമരണം സുതാര്യമായി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഡോക്ടർമാരെ വിശ്വാസത്തിൽ എടുക്കുകയും വേണം. വീഡിയോ റെക്കോർഡിംഗുകളും, സാമൂഹിക ക്ഷേമ പ്രവർത്തകരുടെ ഇടപെടലുകളും ഈ പ്രക്രിയയെ സുതാര്യമാക്കാൻ സഹായിക്കും. ഗവൺമെന്റ് ആശുപത്രികളിൽ കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും മരണമടയുന്ന രോഗികളുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് ചെലവുകൂടാതെയും കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ശ്രദ്ധിക്കണം. മരിച്ചു മണ്ണടിയുന്ന ആളുകൾ അവയവങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യുന്നത് മൂലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നല്ല സ്ഥാനത്തു തന്നെ എത്തും എന്ന് എല്ലാ മതങ്ങളും ഉത്ഘോഷിക്കുകയും വേണം.

വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ ആളുകൾ മരണശേഷം അവയവം ദാനം ചെയ്യാം എന്നു വിൽപത്രം എഴുതാറുണ്ട്. നമുക്കും അത് പരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

പണ്ഡിതനെന്നോ,പാമരനെന്നോ, പണക്കാരനെന്നോ, പാവപ്പെട്ടവനെന്നോ നോക്കാതെ മരണം എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും കടന്നു വരുന്ന വിളിക്കാത്ത അതിഥിയാണ്. കരിഞ്ഞും അലിഞ്ഞും മണ്ണായി വിസ്മൃതമാകുന്ന ഈ ശരീരം വീണ്ടും മറ്റൊരാൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടും വണ്ണം ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റും വിധം മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ അതിനപ്പുറം എന്തു പുണ്യമാണുള്ളത്.

നമ്മുടെ സമൂഹം നവോത്ഥാന മൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടു വളർന്നു വന്ന ഒന്നാണ്. മരണാനന്തര അവയവ ദാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ എല്ലാം മാറ്റി അവയവങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിനു ഹതഭാഗ്യരായ ആളുകൾക്കായി നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുന്ന പുണ്യമായി മാറട്ടേ അവയവദാനം എന്ന പ്രവൃത്തി. നമ്മുടെ നാട് മാറി ചിന്തിക്കുന്ന കാലം നമ്മുടെ കാലം തന്നെ ആവട്ടെ! എങ്കിൽ മാത്രമേ അവയവദാനം പഴയതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുകയുള്ളു!.

Dr Megha S
Medical Officer - AYUSH

THE LANGUAGE OF LEAVES THE LANGUAGE I HEAR THE LEAVES NEVER

Whose language did I hear ?
Shricking across the night of fear !
Or was that a whisper? beware you all
too small to feel the tremor behind;

One thought its a lonely bird, quite lost
Awaiting a stony cold shiver of last;
Or a man - mind you
One shall question the sanity of truth

The night was harsh, a mystery to solve
Howls & spells & Wolies evolves
Cutting the sounds with knives of thoughts
It was the language of fear - let out by leaf bits

The language of leaves - they never dare!
A collection of cries quite wordsworthy
"Oh hear us aloud - my guy !"
Together they lit out a sigh !

We are the leaves - that fell tonight
Autumun was harsh, So the rain
One hoped Summer won't betray
Alas – we're here down the way

Old and Young, Couple & couple More
Their language - So same, echoing across
So hard, Solid, insane, good as death
For it was a Worldly berth !

I too had a story to fell - One let out
A man - worthy oldtimes sake
loved & lived a married lifes take
Lost my love - last fall yet I seek to
see next liye

The leaf was grey – tearing apart
Its veins all clear, Lifeless to say
Yet it echoed a language to tell
As clear as sunny day week back

"Myself- forgotten but once I lived –
said another aloud to hear
Beaten &tortured & buit to swell,
No mans ever given me peace, And death
the must of meditation I acquired

The leaf was green - orange a lint
All designed with harsh stripes
texture it. echoed a life of burden
For she was not worthy enough ! - story
tells

Stop I hear all the leaves I See them there
Young & old language ahold, Crying a
Sorrow
I see you & I see me, I hear the language
they pray
It was the language of leaves - I say

Language of fear, language of love,
language of death, language of birth.
Leaves laughing across my self - around my
heart.
The Language of leaves - they never dare !

Dr. Jason Zachariah
Consultant-
Critical Care Medicine

The Island of Lost Things

The blades of the ceiling fan moved on and on. Ajay lay on his bed, no particular thought going through his mind at the moment. His eyes chased the movements of the blades. He would briefly catch one, lose it again and catch hold of the next one. He had important thoughts that needed to be thought out, emotions that needed to be addresed, papers that needed to be sorted. But right nown, he felt paralysed. He felt weak and felt that all he could do was chase the movement of the blades.

He lay on the king - sized mattress on his room. There used to be mat there when he was a kid. He tried to recollect the events of the last two days.

He knew that the call would eventually come. He tried not to think about it often. Mummy's caretaker had been calling more frequently and always said the same thing ' She is asking for you.She says she won't make it till next Christmas.' She had called a week ago. And then two days ago. His mother had passed away.

Ajay had stood with the phone in his hand - a silent fear drifted down his face. He called Dr. Robinson and informed him about his need for an urgent leave. He expressed his formal condolences and Ajay accepted it with grace. He arranged for the flight tickets Sonitha and the kids wouldn't be able to come. He prepared for a solo journey.

He had last visited his home two years ago. It was the Christmas after his father had passed away. He couldn't stay for long and within a week he had come back. He felt guilty that he couldn't have spent more time with Mummy. His batch mates and friends from college and school had taken up a lot of his time.

And now, he had to visit his mother one last time.

The funeral was arranged by his cousins and the neighbors came to pay respect. And then, everyone left. And there he was on the bed staring at the ceiling fan.

After an hour or so, he got up. He saw the small table in the corner that used to be his study table. He picturised his younger self there on the table preparing for one exam after the other. He walked to it. It still had the round coffee stains from all that while ago.

He gently flipped it ones and ran his finger through the markings made with a compass tip. The secret place when his teenager self had profored those unadmissable pangs of love. He saw the heart symbol with the broken arrow and the name edited across it He couldn't help but smile.

He placed the table back and sat on his chair. It creaked - like it always had He looked to the side and looked at his bookshelf. He walked towards it and examined its contents. Corumbling bounches of bound paper stared at him. But some books were still well preserved. He opened one and saw the silvex fish run across and closed it and kept it back .He opened another and a neathly folder letter fell down. He read its contents A poem preferring his intence love for the subject of it. He started again. He had forgotten what it felt like And reading the works made him smile at his kid - self.

The note reminded him of the journal that he used to write. He used to keep them secretly him stashed in the attic. He felt like reading them. He wanted to know what it was to really. The years had changed him. And he wanted to remember again - what was like to really like to be Ajay.

The attic was much cleaner than he had expected. The found various objects there.There was the oxygen concentrator this his father had used. He never had the time or energy to return it back. He found his mothers stamp collection album - the one he had staked caims to as a child. There were the old photographs of his ancestors. All the crumbling photos smiled back at him.

He wondered if all of them were as happy as they seem in the photos. Most of them were farmers and had faced enormous hardships but they all seem so... happy.

He saw his mothers antique trunk. He picked up an old box with coins. He found the small piece of stone aunt had got from Orissa claimes it be one capable of absorbing snake vegum. He found his mother's neatly folded old cloths. He smelled them.

He felt a pang of pain. Why had he left home ? It was the rational thing to do. After his studies it was obvious that there was no future for him in this country. He made the decision like all his cousins done. All these years he thought about what he had gained and what was then to be gained. But now at this moment all he could do was think about what he had lost.

He went through his journal. As a child and young adult, he had always imagined his older self laughing at his youger self as he went through those words. But now, as an older self, all he could feel was envy. Envy for the lost ages.

He went through the house and examined its objects and relived the memories he had of his house, his childhood, his youth. He again found himself.

He walked out of the home and took one look back at his home - an island of lost things he can never get back.

A day of days

Doctors Day 2025

Standing tall behind every recovery
and every smile, our Doctors

International Nurses Day 2025

World Patient Safety Day

Patient safety is not a choice, it's a promise.
Launch of Rapid Response Team in
World Patient Safety Day

World Mental Health Day

World Environment day

Break free from plastic and embrace
a cleaner, greener future
World Environment Day

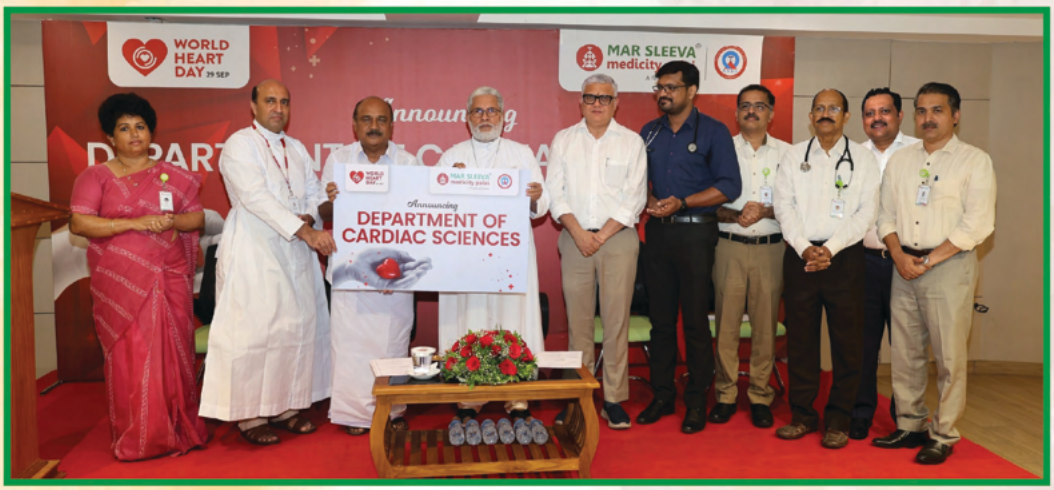
A day of days

"Life is precious- share it with those in need" World Organ Donation Day Program

Protect today, prevail tomorrow - International Infection Prevention Week

Announcement of Department of Cardiac Sciences, Patient get-together and fitness challenge

A day of days

A new milestone in emergency care- launched our Stroke Ambulance on World Stroke Day, to bring faster, lifesaving treatment

World Radiology Day

Behind every accurate diagnosis is a powerful image. Honoring Radiology World Radiology Day

A day of days

Safety is not a priority, it's a promise. Committed to safer care every day.
Glimpses from World Patient Safety Week

Announcement of the Department of Cardiac Sciences

The Launch

Strengthen in treatment, clarity in diagnosis our Chemotherapy unit and PET-CT bring new hope to every journey.

Department of Clinical Psychology in collaboration with St. Thomas College Pala hosted workshop for students

The Launch

The dream project
Mar Sleeva Cancer Care & Research Center Blessing

Launch of The Dimensia Reconnect
Inaguarated by Kottayam District Collector Chetan Kumar Meena IAS

The Launch

Launching of AI- powered thermal
imaging breast cancer screening program

Pioneering Precision Care:
Launch of an Advanced Interventional Pain & Spine Clinic

Proud Moments

Honored with the FSSAI 5-Star Hygiene Rating for
Food and Beverage Services.

Honoured with the 2025 URF National Award by the Universal
Records Forum for training 1,000 individuals in
Basic Life Support (BLS) on World Heart Day 2025.

Proud Moments

Recognition from LSGD, Government of Kerala for excellent waste management practices.

Honoured with the Kerala State Pollution Control Board Award 2025, presented by the Kerala State Pollution Control Board, Government of Kerala.

Proud Moments

Awarded Best private organization for Hygiene Practices by Kozhuvanal Grama Panchayat

Awarded the Central Board of Indirect Taxes and Customs conveys its appreciation

Dr. Vijay Radhakrishnan
Senior Consultant and Head - Urology

Secured Best Abstract Award for Video Trouble Shooting in Laparoscopic Urology

Annual Strategic Concourse 2025

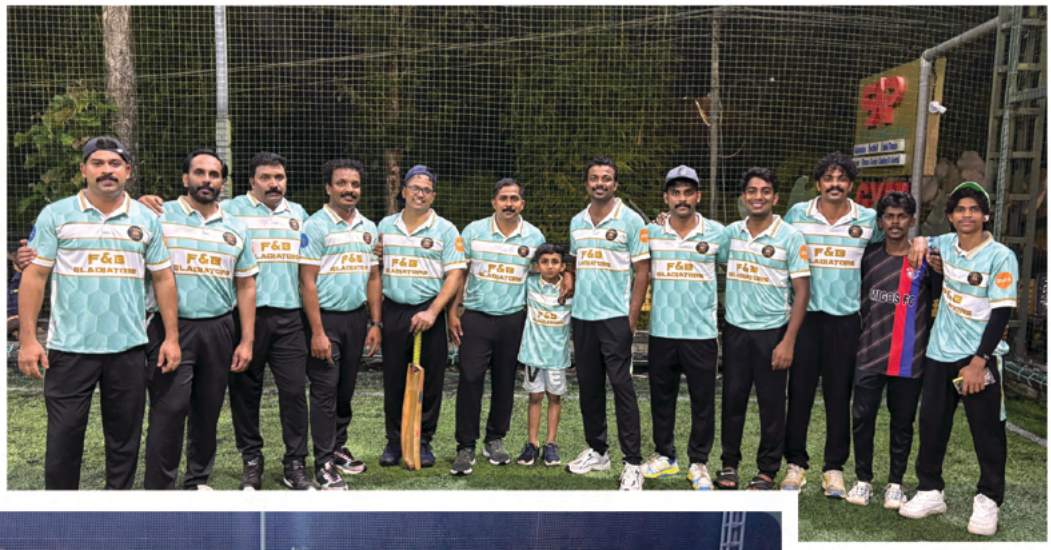
Set against the serene backdrop of Kumarakom, the Annual Strategic Concourse 2025,served as a platform for collaboration, innovation and strategic planning, uniting leaders to shape the organizations future direction

Champions in scrubs, Legends on Field Our Cricket Team

MAR SLEEVA
medicity palai
MAR SLEEVA MEDICITY, PALAI
HOSPITAL

F&B
GLADIATORS

CAPTAINS
PALA

TITANS

AsterMedcity

TRIPUNITHURA CRICKET CLUB
CENTRE FOR EXCELLENCE
INDOOR NETS
Pooja

HAPPY INDEPENDENCE DAY

Mars Felicitas: A Celebration of Arts & Togetherness

HAPPY

ONAM

MERRY

Christmas

AND HAPPY NEW YEAR

opticals

MAR SLEEVA

TRANSPLANT UNIT

Nurses Day

Best Nurse Award-
Non Critical Area - Annamma John

Best Incharge Award- Critical Area
Rani P Thomas

Best Nurse Award- Critical Area
Remya Krishnan

Best Nurse Award- Non IP Area
Sini Rajesh

Best Department Award- Non Critical Area
NS 34

Best Department Award- Non IP Area
Operation Theatre

Best Department Award
Critical Area - Labor Room

Excellence Through Education & Training

PHOTO COMPETITION

Pramod P
Surgery Assistant, Urology

Sr. Celine George
Senior Consultant
General & Laparoscopic Surgery

PENCIL DRAWING

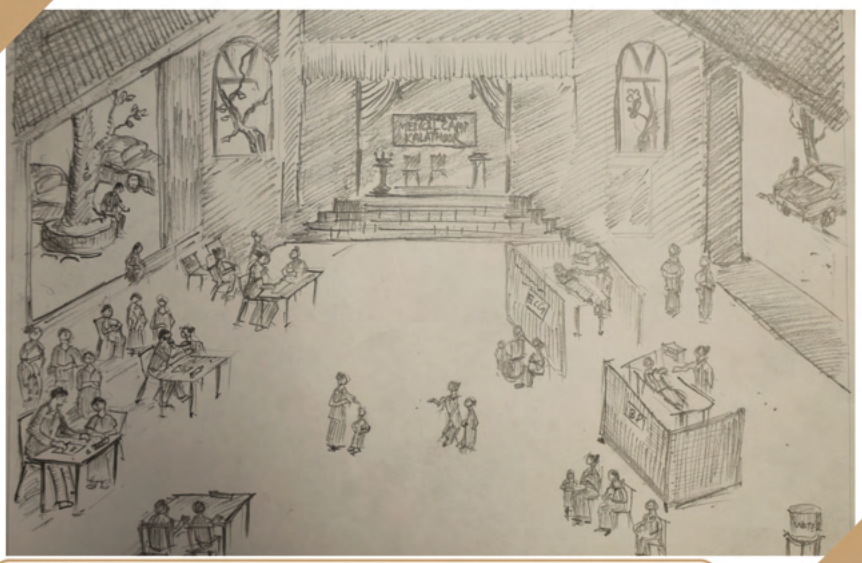

Dr. Anju Anna Devasia
DNB Resident, Pediatrics

Dr. Sareeshkumar M K
Senior Consultant & HOD
Neuro Surgery & Spine Surgery

WATER COLOUR

Dr. Sareeshkumar M K
Senior Consultant & HOD
Neuro Surgery & Spine Surgery

Dr. Anju Anna Devasia
DNB Resident, Pediatrics

Appreciations

Cheers Card

Appreciations

Cheers Card

Appreciations

Pat on The Back

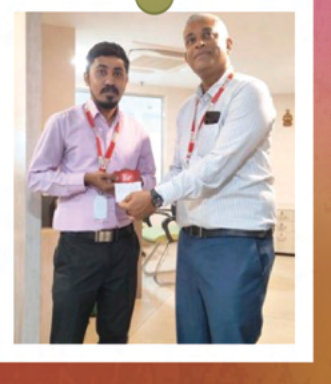

Appreciations

Pat on The Back

Thank you

We are delighted to announce the release of the third edition of our magazine, The Marsleevan! This magazine began as a dream for all of us—created by the employees, for the employees—and it gives me immense joy to see this tradition continuing to grow stronger with each passing year. The Marsleevan is now published in an e-magazine format, making it accessible to readers across the globe and allowing our voices and stories to reach far beyond our walls.

I wish to express my heartfelt gratitude to everyone who contributed their creativity, thoughts, and valuable talents through articles, essays, poems, and many other creative expressions. Your efforts have shaped The Marsleevan into something truly special—a reflection of our unity, creativity, and shared pride. We are deeply grateful to H.E. Mar Joseph Kallarangatt for his unwavering support and guidance, and to our top management for empowering us to keep this dream alive and thriving. Together, let us celebrate this meaningful milestone and continue to nurture the spirit of creativity, collaboration, and excellence that The Marsleevan represents. May this journey inspire us to share our voices, strengthen our bonds, and carry forward the Marsleevan spirit for many years to come.

Tony Manuel

Chief Human Resource Officer

MAR SLEEVA® medicity palai

A Temple of Health

PATIENT SAFETY & QUALITY OF CARE
NABH
ACCREDITED

Kezhuvankulam P.O, Cherpunkal Kottayam (Dist.), Kerala, India - 686584

For More Information: 04822 - 359 900, 354 900 /269 700

marsleevamedicity.com | Follow us on:

MOBILE APP

360° Virtual Tour